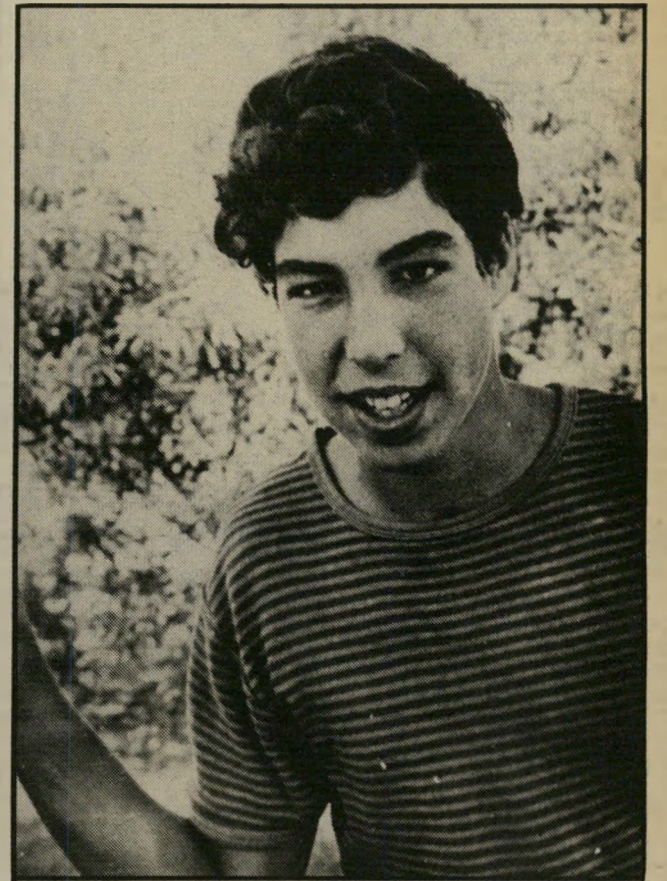

(המשך מעמוד 63)

מתה, הילדים היו מתחילים ל-
הטיח האשמות בתורים. אחרי
הפגישה השלישית, הפסיקו היל-
דים לבוא.
על הצבא לא דיברנו בהתחלה.
הוא דחה את הגיוס לשנה, בהס-
כמת התחנה לבריאות הנפש של
התנועה הקיבוצית. התנאי היה
שהוא יבוא לטיפולים, אך אחרי
הדחיה הוא הפסיק להופיע.
שוב התקרב מועד הגיוס. הוא
הלך לוועדה רפואית של הצבא
בנסיון להשתחרר, אך הם קבעו

אך הרגיעו את ההורים ואמרו ש-
המיבנים שעבר, לא מראים על
נטיה כזאת.
ההורים דאגו שבימי הגיוס הי-
ראשונים יקבל את מוקי מפקד
בסיסקליטהיזמיון, ויעזור לו ב-
שלבים הראשונים בצבא. אחד
הפסיכולוגים, שסיפל בו כמעט ל-
כל אורך הדרך, ד"ר גרין, אף
דאג לתת לו רשימה של מיספרי-
טלפון, כדי שיתקשר אליו במיק-
רה והוא מרגיש קצת בלחץ.
מועד הגיוס התקרב. המימשה
כולה השתתפה בתהליך. הם כו-

מלמד כנער בשדה'בוקר
החלום - קומנדו ימי

לם ביחד הכינו דברים לקראת
הצבא, דיברו על תיספורת. ביום
האחרון שלפני הגיוס הסכים מו-
קי להסתפר. הוא אף גידל זקן
לקראת הטיירות והיה במצב-
מזויין.
ערב הגיוס ערכה המימשה
ארוחה בבית. הם לא הלכו לחדר-
האוכל הקיבוצי. האווירה הייתה
רגועה. "אסילו נתתי לו בלוק
כתיבה", מספרת פנינה אימו, "ו-
אמרתי לו כמה זה חשוב שיכתוב
וידוע לנו את כתובתו החדשה.
כדי שנוכל לשלוח לו מיד מיכ-
תבים. והוא הזכיר לי בחיך, ש-
שכחתי לתת לו משהו לכתוב
בו".

שהוא כשיר לגיוס. הוא ניסה
לכת למועדה עליונה, אך גם הם
קבעו שיש לו פרוטיל 97 ושאינ-
שום סיבה שלא יתגייס.
הוא הגיע פיתאום למשק. ל-
הפתענה בא ישר אלינו, ביקש
לפתוח דף חדש ולשבור את הי-
קרת. היתה בינינו שיחה מאוד
קרובה ופתוחה.
בשלב מסוים אסילו השלים
עם העובדה שהוא הולך לצבא. ו-
החליט שהוא יעשה את הצבא
כמו שצריך. למרות שהאמין כל
הזמן, שהוא לא יוכל להסתגל
למדים ולמשמעת. הוא חשב אולי
ללכת לבית-הסוהר עד שישחררו
אותו, אך ויתר על הרעיון שגר-
אה היה לו קשה מדי.
המחשבה של הגיוס העיקה עליו
מאוד, והוא חיפש כל דרך להש-
תחרר.

עד כאן סיפורם של פנינה
ושמוליק מלמד.
מוקי הסתובב במשק בתקופה
שלפני גיוסו, כשהוא לבוש בתל-
בושות משונות. הנער שבילדותו
חלם להצטרף לצנחנים או לקר-
מנדו הימי, ניסה עכשיו להיטף
לצעירים בקיבוץ, ולשכנע אותם
בעיקריהתורה שלמד מפי רינה
שני.
הוא היה מתפלל אל השמש
בכל בוקר עם זריחתה ובכל ערב
עם השקיעה, ושר לה שירים ב-
ליווי גיטרה.

למישפחת מלמד ארבעה ילדים
נוספים. מוקי היה הבכור.
ההורים ניסו לברר אצל הפסי-
כולוגים השונים שטיפלו בו, אם
ישנו חשש מהתאבדות. הפסיכו-
לוגים לא נתנו תשובה נחרצת.

בבוקר עזבו כולם את בית-ה-
מישפחה. ההורים שניהם עובדים
במשק. האחות הגדולה, דלית,
נסעה לצבא והאחים הקטנים נס-
עו לבית-הספר האזורי.
מוקי הגיע הביתה וירה לעצ-
מו בראש. כך מצאה אותו אמו,
אחריהצהריים, כשהוא שרוע על
ריצפת-החדר, חסרי-הכרה. הוא מת
מאחר יותר בבית-החולים.
ענת פרינזובי

משבר חמור פקד את המיפלגה - אי של"י - של מי?

זה הגדיש את הסאה. הפגנו של
פלד נורה כעבור כמה ימים.

פזילה ימיה

מאחורי המתיחות האישית
עמדו מחלוקות עקרוניות.
איש בשלי"י אינו יכול להתנגד
לפגישות עם אש"ף. כי ההידברות
עם האירגון הפלסטיני, למען שלום
שיהיה מבוסס על דו-קיום של
מדינת-ישראל ומדינה פלסטינית,
מעוגנת במצע שלי"י. כל מייסדי
שלי"י היו חברים לפני כן ב-
מועצה הישראלית לחטן שרום
ישראלי-פלסטיני, ועיבדו ביחד את
המצע שלה להשגת השלום. מצע
זה הפך אוטומטית ורשמית למצע
שלי"י.

אולם קבוצת כהן הביטה תמיד
באירצון כמגעיים עם ראשי אש"ף.
שהתנהלו על-ידי ראשי המועצה,
שהם גם ראשי שלי"י. לדעתם,
לא היו צריכים לקיים את המגעים
כלל, או לא בתנאים אלה, או
לא בצורה כזאת. טענתם: המגעים
אינם פופולריים ומוזיקים לשלי"י

סוף-סוף חיים תקינים במיפלגה.
אחרי הבחירות העניק כהן ראיין
להארגן, ובו הודיע כי מטרתו היא
להדיח מהתנועה את מתי פלד.
אורי אבנרי ויעקב ארנון. היתה
זאת הכרות-מילחמה ברורה.

המאבק נדחה כאשר פרצה מיל-
חמת-הלבנון. שלי"י כולה התנגדה
לה מהרגע הראשון. כעבור כמה
ימים רואיין רן כהן על-ידי רון
כרישי בטלוויזיה, בחזית ביירות.
לשאלה על יחסו למילחמה, הי-
שיב: "אני מבולבל... איני יודע..."
תשובה זו זיעזעה את חברי ה-
תנועה, שספגו באותו יום מכות
ברחוב דיונוף, בהפגנה נגד ה-
מילחמה, ושחברים אחרים שלה
הלכו למאסר בשל סירובם לשרת
בלבנון. לאחר מכן טען כהן כי
הראיין נקטע.

השיא הגיע למחרת ביקורו של
אורי אבנרי במערב-ביירות אצל
יאסר ערפאת. כאשר גברה מקהלת
הדוברים הלאומניים, שתבעו לא-
סור ולשפוט את אבנרי בעוון
בגידה, נשמע לפתע קולו של רן
כהן. הוא קבע כי אבנרי, יור"ר
הנהלת שלי"י, אינו אלא "בלבלר

הענייה היתה פגו. שנורה
העל-ידי מתי פלד - אלוף
במילואים, מרצה לספרות ערבית
והבר הנהלת שלי"י. בראיין ש-
העניק לשבועון חותם קבע כי רן
כהן ביצע פשעים נגד האנושות.
כהן, חבר קיבוץ גן-שמאל, איש-
מפ"ם לשעבר, פיקד במילחמת-
הלבנון על יחידת תותחנים בחזית
ביירות (ראו הנדון).

לרבים גרמה האשמה זו לזע-
זוע. אך החוג הפנימי של ותיקי
שלי"י לא הופתע. פלד השמיע
כבר מזמן, בשיחות פרטיות, את
הדיעה שמי שפיקד על תותחנים
מול ביירות ולא נהג כמו אלי
גבע, אינו יכול לעמוד בראש
גוף שהתנגדותו למילחמת-הלבנון
היתה טוטאלית.

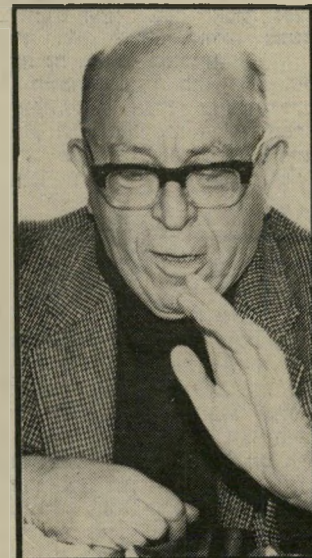
אך למעשה לא היה הפגנו של
פלד אלא יריה אחרונה בקרב
ממושך מאוד.

לנו של ערפאת

פתח בקרב רן כהן, לפני
ארבע שנים, למחרת היום שבו
הסכימו כל הפלגים שהתלכדו ב-
מיסגרת שלי"י, להתאחד במיפלגה
אחת. אז הקים כהן סיעה, שבה
התקצבו חוגים שונים, ושהתכוור
נה להשתלט על המיפלגה. אחת
הטענות של הסיעה החדשה: ש-
שאר ראשי שלי"י, וביניהם מתי
פלד, רוצים להעביר את שלי"י
לידי רק"ח.

אחרי האשמה מקיארטיסטית
זו, שהיתה משוללת כל בסיס,
חסם פלד, יחד עם אחרים, את
דרכו של כהן להגשמת שאיפתו
העיקרית: לעמוד בראש רשימת
שלי"י בבחירות לכנסת. מכיוון ש-
כהן לא ויתר, לא היתה שלי"י
מסוגלת עד הרגע האחרון להגיש
רשימה לבחירות בדרך דמוקרטית.
לא נמצא הרוב הדרוש למועמד
כלשהו. לבסוף הוגשה, כפשרה,
רשימה שבראשה עמד מאיר פעיל.

על המקום השלישי ברשימה

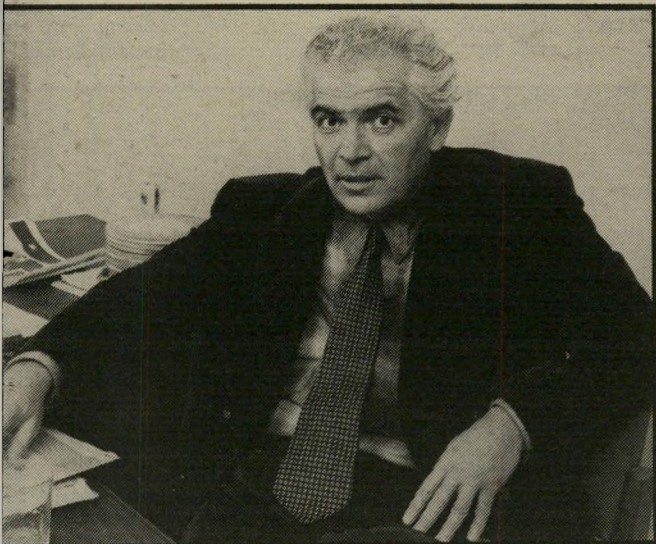

יעקב ארנון
מי הרוב?

של ערפאת". בראיונות גדולים
שהעניק לעיתונאים לאומניים, הכי-
פיש את אבנרי בכל העלבונות
האפשריים.
הפעם פרצה סערה רבת. הני-
הלת שלי"י התכנסה, הביעה ברוב
גדול (8 נגד 2) אמון באבנרי.
רן כהן הצביע נגד. היתה הצעה
לגנות את כהן, אך אבנרי עצמו
ביקש שלא להעמיד אותה להצ-
בעה, כדי למנוע פילוג.

כאשר חזרו פלד, ארנון ואבנרי
מפגישתם עם יאסר ערפאת לפני
שלושה שבועות, חזרה פרשה זו
על עצמה. שוב נשמעה המקהלה
הלאומנית של התובעים להעמיד
אותם לדין פלילי. אחת ההתקפות
הארסיות ביותר עליהם פורסמה
בעל המשמר, בחתימת חבר הני-
הלת של שלי"י, דוברו ואיש-אמונו של
רן כהן, יהודה להב.

אורי אבנרי טירב להופיע
ברשימה, לאור המצב בתנועה, אך
שוכנע להתייצב לפחות במקום
ה-120.

מתי פלד
פגו אחרון

בדעת-הקהל. ואילו אנשי המחנה
השני טענו כי אין טעם לקיים
שלי"י, אם תחפש פופולריות תוך
התכחשות לייעודה. מחלוקת אחי-
רת: בעוד שכהן ואנשיו התייחסו
בכפפות-משי למערך בכלל ולמפ"ם
בפרט, טענו אנשי המחנה השני
שיש לתקוף את המערך בכל ה-
חריפות. הם הסכימו כי המטרה
הראשונה היא לסלק את שילטון-
הליכוד, אך סברו כי באותה שעה
יש לנהל מאבק עקרוני תקיף
וחד-משמעי גם נגד המערך, ש-
סלל את הדרך לפני הליכוד ושלא
השתנה מאז. הם חשדו בכהן וכי
אנשיו שהם ממתניים להודמנות
לחזור למערך.

מחלוקת זו שיתקה את מערכת-
הבחירות של שלי"י, וגרמה למפ-
לטה. לדעת כהן וחבריו, שגתה
שלי"י בהתקפה חריפה מדי על
המערך. לדעת פלד וחבריו, היתה
השגיאה הפוכה: מאחר שטושטש
הגבולות בין המערך ושלי"י, לא
הבינו הבוחרים מדוע עליהם ל-
הצביע בעד שלי"י.